

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama savo ieškinį, Komisija pateikė du kaltinimus dėl EB sutarties 43 straipsnio pažeidimo.

Pirmuoju kaltinimu Komisija tvirtina, kad numaćius, jog ne profesionalai turi teisę turėti ne daugiau kaip 25 % biomedicininų tyrimų laboratorijas eksploatuojančių *Sociétés d'Exercice Libéral à Responsabilité Limitée* kapitalo, nacionalinė teisė nepagrįstai riboja Sutartimi garantuojamą įsisteigimo laisvę. Atsakovės, siekiant pagrįsti apribojimą, nurodytas visuomenės sveikatos apsaugos tikslas gali būti pasiektas mažiau ribojančiomis nei nagrinėjamosios priemonėmis. Šiuo klausimu Komisija teigia, jog nors reikalavimas, kad biomedicininis tyrimus atliktų pakankamą profesinę kompetenciją ir tinkamą profesinį išsilavinimą turintis personalas, yra pateisinamas, tokios kvalifikacijos reikalavimas pačiam biomedicininės laboratorijos turėjimui arba vien teisei eksploatuoti tokias laboratorijas yra neproporcingas siekiamam tikslui.

Antruoju kaltinimu Komisija ginčija bendrą ne profesionalams taikomą draudimą turėti daugiau kaip dviejų bendram vienos ar kelių biomedicininų laboratorijų eksploatavimui įkurtų bendrovių kapitalo dalių. Komisijos teigimu, atsakovės siekiamas tikslas užtikrinti šios srities specialistų sprendimų priėmimo įgaliojimus ir finansinę nepriklausomybę bei poreikis užtikrinti tolygų laboratorijų pasiskirstymą visoje nacionalinėje teritorijoje negali pateisinti ribojančių nacionalinių priemonių.

2009 m. kovo 6 d. Verwaltungsgericht Wiesbaden (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Harmut Eifert prieš Land Hessen, dalyvaujant Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

(Byla C-93/09)

(2009/C 113/46)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Harmut Eifert

Atsakovė: Land Hessen

Trečiasis asmuo: Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung

Prejudiciniai klausimai

- 1) Ar 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 209, p. 1) 40 straipsnio 1 dalies 8b punktas ir 44a straipsnis, įtraukti 2007 m. lapkričio 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1437/2007, iš dalies keičiančiu Reglamentą (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 322, p. 1), yra negaliojantys?
- 2) Ar 2008 m. kovo 18 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 259/2008, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 nuostatų dėl informacijos apie Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos gavėjus skelbimo taikymo taisyklės (OL L 76, p. 28)
  - a) yra negaliojantis,
  - b) arba yra galiojantis tik todėl, kad 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/24/EB dėl duomenų, generuojamų arba tvarkomų teikiant viešai prieinamas elektroninių ryšių paslaugas arba viešuosius ryšių tinklus, saugojimo ir iš dalies keičianti Direktyvą 2002/58/EB (OL L 174, p. 5), yra negaliojanti?

Jei pirmajame ir antrajame klausimuose nurodytos nuostatos yra galiojančios:

- 3) Ar 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355) 18 straipsnio 2 dalies antrąją įtrauką reikia aiškinti taip, kad skelbti informaciją pagal 2008 m. kovo 18 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 259/2008, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 nuostatų dėl informacijos apie Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos gavėjus skelbimo taikymo taisyklės, galima tik tuomet, kai buvo atlikta šiame straipsnyje numatyta pranešimą priežiūros institucijai pakeičianti procedūra?
- 4) Ar 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355) 20 straipsnį reikia aiškinti taip, kad skelbti informaciją pagal 2008 m. kovo 18 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 259/2008, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 nuostatų dėl informacijos apie Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) paramos gavėjus skelbimo taikymo taisyklės, galima tik atlikus nacionalinės teisės šiam atvejui numatytą išankstinę patikrą?

- 5) Jei atsakymas į ketvirtąjį klausimą yra teigiamas: ar 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355) 20 straipsnį reikia aiškinti taip, kad nebuvo jokios realios išankstinės patikros, jei ji buvo atlikta remiantis šios direktyvos 18 straipsnio 2 dalies antrojoje įtraukoje nurodytu registru, kuriame nebuvo privalomų duomenų?
- 6) Ar 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo (OL L 281, p. 31; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 15 t., p. 355) 7 straipsnį, ypač jo e punktą, reikia aiškinti kaip neleidžiantį reguliariai išsaugoti interneto svetainės naudotojo IP adresų be jo aiškaus sutikimo?

2009 m. kovo 6 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Prancūzijos Respubliką

(Byla C-94/09)

(2009/C 113/47)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama M. Afonso

Atsakovė: Prancūzijos Respublika

Ieškovės reikalavimai

- Pripažinti, kad netaikydama vieno PVM tarifo visoms laidojimo paslaugų įmonių paslaugoms ir su jomis susijusiam prekių tiekimui, Prancūzijos Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal PVM direktyvos ⁽¹⁾ 96, 97, 98 straipsnius ir 99 straipsnio 1 dalį.
- Priteisti iš Prancūzijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Savo ieškinyje Komisija tvirtina, kad Prancūzijos mokesčių teisės aktai sudaro kliūčių geram PVM sistemos veikimui, nes numato dviejų PVM tarifų taikymą laidojimo paslaugų įmonių teikiams paslaugoms ir su jomis susijusiam prekių tiekimui mirusiųjų šeimoms, nors tai faktiškai yra vienas sudėtinis sandoris, kuriam turėtų būti taikomas vienas mokesčio tarifas.

Ieškovė visų pirma priekaištauja, kad atsakovė be pateisinamo pagrindo atsiejia mirusiojo palaikų pervežimo specialiai tam tikslui įrengtu automobiliu paslaugas, kurioms taikomas lengvatinis PVM tarifas, nuo kitos veiklos, kurią vykdo laidojimo paslaugų įmonės, pavyzdžiui, nešikų paslaugos mirusiojo palaikams pernešti arba karsto tiekimas, kuriems taikomas standartinis PVM tarifas. Tačiau, remiantis nusistovėjusia teismų praktika, tam, kad nesudaryti kliūčių geram PVM sistemos veikimui, sandoris, kurį ekonominiu požiūriu sudaro viena paslauga, neturėtų būti dirbtinai suskaidomas. Be to, nagrinėjamu atveju didžioji dalis šeimų, prašydamos verslininkų organizuoti laidotuves, šią veiklą laiko viena ir ta pačia paslauga.

Be to, Komisija nesutinka su atsakovės pasirinkimu laidojimo paslaugų įmonių paslaugoms taikyti kintamus lengvatinius mokesčio tarifus. Komisijos teigimu, PVM direktyvos 98 straipsnio 1 dalies nuostatos faktiškai neleidžia taikyti lengvatinio tarifo tam tikroms pervežimo paslaugoms ir standartinio tarifo kitoms paslaugoms, kurias teikia nagrinėjamos įmonės, dėl ko faktinis apmokestinimo lygis neišvengiamai tampa žemesnis už Prancūzijoje taikomą standartinį tarifą. Be to, šio lengvatinio tarifo dydis įvairiuose sandoriuose skiriasi, atsižvelgiant į tai, kokia yra santykinė paslaugų, kurioms taikomas lengvatinis tarifas, dalis kiekvienu atveju, o tai minėta direktyva taip pat draudžia.

⁽¹⁾ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, p. 1).

2009 m. kovo 6 d. pareikštas ieškinys byloje Europos Bendrijų Komisija prieš Airiją

(Byla C-95/09)

(2009/C 113/48)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: Europos Bendrijų Komisija, atstovaujama S. Pardo Quintillán, A. A. Gilly

Atsakovė: Airija

Ieškovės reikalavimai

Pripažinti, kad:

- iki galo ir teisingai nenustatydamą jautrių zonų, kaip reikalaujama 1991 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvos 91/271/EEB ⁽¹⁾ dėl miesto nuotekų valymo 5 straipsnio 1 dalimi,
- iki galo ir teisingai į nacionalinę teisę neperkeldama šios direktyvos 3 straipsnio 1 ir 2 dalių bei 5 straipsnio 2, 3, 4 ir 5 dalių nuostatų, kiek tai susiję su tam tikromis jautriomis zonomis,
- iki nustatyto termino pabaigos, t. y. iki 1998 m. gruodžio 31 d., neužtikrindama šios direktyvos 5 straipsnio 2 ir 3 dalyse numatyto valymo lygio visoms miesto nuotekoms iš tam tikrų aglomeracijų, turinčių daugiau kaip 10 000 gyventojų ekvivalentą, išleidžiamoms į jautrias zonas arba į atitinkamus šių zonų nuotekų surinkimo rajonus,
- tam tikrose aglomeracijose neužtikrindama šios direktyvos 3 straipsnio 1 dalyje nurodytos surinkimo sistemos atitikimo šios direktyvos 3 straipsnio 2 dalies reikalavimams ir
- iki nustatyto termino pabaigos, t. y. iki 1997 m. gruodžio 31 d., tinkamai neatlikdama šios direktyvos 5 straipsnio 6 dalyje numatyto pirmo privalomo peržiūrėjimo, Airija neįvykdė įsipareigojimų pagal šiuos straipsnius bei pagal direktyvos 19 straipsnį ir